

HODINOVÁ• MANÁ½EL

ÁšterÁ½, 21 Á•erven 2022

â€žTak si zavolej hodinovÁ½ho manÁ¾ela, MiluÁ; â€œ Á™ekla mi moje kamarÁ;dka KvÁ›ta potÁ©, kdyÁ¾ jsem si jÁ- postÁ› vyjmenovala, co vÁ›echno mi doma nefunguje a co bych potÁ™ebovala opravit. â€žAle jÁ; nepotÁ™ebuju, aby mÁ› nÁ›kdo voj jeÁ;itÁ› si za to nechal zaplatit,â€œ vytÁ™eÁ;tila jsem na ni oÁ•i. â€žVÁ-Á; pÁ™ece, Á¾e co mi pÁ™ed lÁ©ty umÁ™el PepÁ-k nestÁ;li, uÁ¾ Á¾Á;dnÁ½ho chlapa nechci. JÁ; jenom potÁ™ebuju, aby mi to doma nÁ›kdo porychtoval, vÁ¾dyÁ¥ Pepa byl pos kdo na tom dokÁ;zal poÁ™Á;dnÁ› mÁ;knout.â€œ

NaÁ•eÁ¾ mi KvÁ›ta vysvÁ›tlila, Á¾e hodinovej manÁ¾el nenÁ- nÁ›co jako lehkÁ; Á¾enÁ;itina v muÁ¾skÁ½m vydÁ;inÁ-, ale Á¾e toto oznaÁ•enÁ- zpravidla pouÁ¾Á-vajÁ- Á;ikovnÁ½ kutilovÁ©, kterÁ½ se Á¾ivÁ›j rÁ›znejma pracema v bytech svejch zÁ;ikaznÁ-kÁ-, zejmÁ©na zÁ;ikaznic. ZasmÁ;ily jsme se, no jo, jsem blbÁ; a sto let za opicema, ale pak mi KvÁ›ta dala na jednoho takovÁ½ho chlapÁ-ka kontakt. JÁ; se cukala, Á¾e nevÁ-m, Á¾e si nerada pouÁ;itÁ-m cizÁ- muÁ¾skÁ½ do bytu, ona pro zmÁ›nu Á™Á-kala, Á¾e taky nevÁ-, protoÁ¾e sice mÁ; s panem SÁ½koru dobrÁ½ zkuÁ;enosti, ale Á¾e je vÁ›Á•nÁ› zaneprÁ;zdnÁ›nej. Tak jsme se rozlouÁ•ily s tÁ-m, Á¾e z toho asi nic nebude.

JenomÁ¾e kdyÁ¾ jsem pak pÁ™iÁ;la domÁ- a doÁ;ilo mi, Á¾e zase budu muset prÁ;it ve vanÁ›, tak jsem vymÁ›kla a tomu zpÁ›vnÁ½mu ptÁ;ikovi zavolala. â€žSÁ½kora, prosÁ-m... jo, jsem u zÁ;ikaznice, ale napÁ-Á;u si vÁ;js...â€œ Ozvalo se po dlouhÁ½m zvonÁ›nÁ- a mÁ› napadlo, jestli pÁ™ece jen ne v posteli, kdyÁ¾ je ten hodinovej manÁ¾el a nechal to tak dlouho zvonit. â€žÁ-kÁ;te praÁ•ka, jakej typ... a nÁ›co v koupelnÁ›... a blablabla, blablabla, ale mÁ-Á¾u aÁ¾ koncem mÁ›sÁ-ce... Á½e to moc potÁ™ebujete, no to kaÁ¾dej, ale Á¾e jste to vy, tak pÁ™espÁ™Á-itÁ- sobotu v osum rÁ;ino.â€œ ZnÁ;I uhonÁ›nÁ›, moÁ¾nÁ; nestÁ-hÁ;í, protoÁ¾e je levej jak Á;javle, a jestli je to pravda, tak KvÁ›tÁ› pÁ›knÁ› vytmavÁ-m, jakÁ½ho mi doporuÁ•ila lempla.

No, moc jsem si od toho neslibovala, ale kdyÁ¾ jsem mu tu sobotu otvÁ-rala dveÁ™e pÁ™esnÁ› v osum, tak jsem se zarazila a zastydÁ›la, Á¾e jsem se aspoÁ› trochu nenamalovala. SÁ½kora mÁ›I totiÁ¾ Á°plnÁ› stejnÁ½ ÁjedÁ½ oÁ•i jako mÁ›j neboÁ¾tÁ-k PepÁ-k, jen byl vyÁ;Á;Á- a udÁ›lanÁ›jÁ;Á-. Pak jsem si Á™ekla, Á¾e jsem blbÁ;í, nejsme tu pÁ™ece kvÁ›li randÁ›nÁ- a zaÁ•ala jsem na nÁ›j bejt schvÁ;lnÁ› odmÁ›Á™enÁ;: â€žNefunguje mi praÁ•ka, napÁ™ed zaÁ•ala tÁ½ct a pak Á°plnÁ› pÁ™estala prÁ;it. OpravÁ;Á™ z firmy Á™Á-kal, Á¾e je na odpis a Á¾e jestli chci, tak mi sem rovnou nechÁ; poslat novou a tuhle starou odvÁ©zt. JenÁ¾e to by bylo moc drahÁ½, a jestli mi Á™eknete to samÁ½, tak se nemÁ;íme o Á•em bavit.â€œ

SÁ½kora na to nezareagoval, asi byl zvyklej. PodÁ-val se na praÁ•ku, napÁ™ed ji otevÁ™el zepÁ™edu a kouknul dovnitÁ™, pak odÁ;oupnul od kuchyÁ›skÁ½ zdi, rozebral, vytÁ;hnul z braÁ;iny Á¾jkÁ½ udÁ›lÁ;itka a zaÁ•al mÁ›Á™mit. Teda asi mÁ›Á™mit, tomu jÁ; nerozumÁ-m. ObÁ•as u toho malíÁ•ko zakroutil hlavou, pak si stoupl vedle kuchyÁ›skÁ½ho stolu a spustil: â€žPanÁ- PÁ™ikrylovÁ;í, ta praÁ•ka mÁ;í hodnÁ› za sebou, Á™eknu vÁ;ím, Á¾e tenhle starej typ jsem uÁ¾ nÁ›kolik let nevidÁ›l. PotÁ™ebuje vymÁ›nit tÁ›snÁ›nÁ- a programÁ;tor, nic z toho se uÁ¾ dÁ;ívno nevyrÁ;ibÁ-, ale jÁ; bych vÁ;ím je mohl sehnat. I kdyÁ¾ to udÁ›lÁ;ím, nemÁ-Á¾u vÁ;ím garantovat, Á¾e se na nÁ- neporouchÁ;í nÁ›co jinÁ½ho, ale spÁ-Á;í bych Á™ekl, Á¾e vÁ;ím jeÁ;itÁ› pÁ;ir let vydrÁ¾Á- a pÁ™ijde vÁ;js to na Á•tvrtinovou cenu, neÁ¾ kdybyste si kupovala novou. Tak se rozhodnÁ›te.â€œ

No, Á°plnÁ› jsem roztÁ;ila, kdepak bych jÁ; starÁ;í Á¾enskÁ;í mÁ›la na novou praÁ•ku. Jak jsem byla prve schvÁ;lnÁ› odmÁ›Á™enÁ;í, tak teÁ• jsem se usmÁ;ila, Á™ekla SÁ½korovi, Á¾e rozhodnÁ› chci, aby mi to opravil a nabÁ-dla jsem mu, jestli si nechce na chvilku sednout, Á¾e mu uvaÁ™Á-m kafe. â€žKafe si dÁ;ím rÁ;id, panÁ- PÁ™ikrylovÁ;í, ale budu u toho dÁ›lat, co tady mÁ;íte dalÁ;íÁ-ho?â€œ Optal se.

â€žJauvajs, do hÁ;íje,â€œ ulÁ-tlo mi, kdyÁ¾ jsem chtÁ›la zastrÁ•it varnou konvici do zdi a zase se rejpla o prasklou zÁ;isuvku, kterÁ;í se

předsedá. Ale znáte to, fachman je fachman, jednak jsem měla jistotu, že to udělají poádně a za druhou jsem prostě chtěla být s ním, protože jsem viděla, že potěbuje nebejt v té třeťkě životně- etapě sájm...

No, jáj vím, že si odporuju, když jsem tvrdila, že uá nikdy ádněho chlapa nebudu chtě-t a že se to teě snaám nájak okecat. Jenomže áert vím-, jak to vějchno dopadne, na jedné straně sice cejtám, že je Pepovi se mnou dobře, když uá teě spolu občas zajdeme i na skleničku nebo na procházku. Ale na druhé straně nechci nic uspat, protože sama dobře vím, jak je to třeťkě, když vím odejde někdo, koho jste milovali a jak dlouho trvá, než se z toho vzpamatujete. JAN PRAK,

psáno pro
blog idnes.cz

PS: Teě se možná ptáte, jak to s těmi dvěma dopadlo, a můžete mi za zlác, že jsem jejich přáběh utnul před rozuzlením. Dopsat tomu happy end a ct, jak se ti dva dali ástně dohromady, by bylo snadné, ale o tom život neně. Dokud je lovk náivu, tak jeho přáběh je itě neskoneil a nám nezbyváj, než drážet Miluice a Pepovi palce, aby v sobě navzájem dokázali nalázt věje, oě je oba uá jednou osud přápravil.